

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. Стара Загора, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, VII-МИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Свилен Жеков

при участието на секретаря М. Огн. Н.
като разгледа докладваното от Свилен Жеков Гражданско дело №
20235530102233 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 103 - 257 от Гражданския процесуален
кодекс /ГПК/.

Предявени са обективно кумулативно съединени установителни искове с
правно основание както следва – **1/** по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК за
сумата от общо **388,91 лв., представляваща сбор** от неплатена главница по
задължение за предоставени далекосъобщителни услуги по **шест договора** за
мобилни услуги от дата 16.02.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/,
от дата 05.03.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/, от дата
17.03.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/, от дата 30.03.2021 г.
/мобилен телефонен номер *****/, от дата 08.04.2021 г. /мобилен
телефонен номер *****/ и от дата 21.04.2021 г. /мобилен телефонен
номер *****/, **2/** по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК вр. чл. 92, ал. 1
ЗЗД за сумата от общо **367,87 лв. представляваща сбор** от неустойка от три
такси по договор мобилни услуги от дата 16.02.2021 г. /мобилен телефонен
номер *****/ в размер на 52,08 лв., по договор за мобилни услуги от
дата 05.03.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/ в размер на 33,30

лв., **по** договор за мобилни услуги от дата 17.03.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/ в размер на 49,98 лв., **по** договор за мобилни услуги от дата 30.03.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/ в размер на 97,27 лв., по договор за мобилни услуги от дата 08.04.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/ в размер на 103,77 лв. и **по** договор за мобилни услуги от дата 21.04.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/ в размер на 31,47 лв., **3/** по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК за сумата от общо **246,61 лв.** представляваща сбор от предсрочно изискуем остатък от лизингови вноски по **три договора** за лизинг от 08.04.2021 г. /42,40 лв./, от 30.03.2021 г. /60,00 лв./ и от 05.03.2021 г. /144,21 лв./ и **4/** по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД за сумата от общо **606,96 лв.** представляваща сбор от неустойка за предоставени за ползване лизингови вещи с разликата между цената на устройството без абонамент и преференциалната обща лизингова цена по трите договора за лизинг от дата 08.04.2021 г. /210,15 лв./, от 30.03.2021 г. /185,73 лв./ и от 05.03.2021 г. /115,08 лв./, вкл. и от четвърти договор за лизинг от дата 17.03.2021 г. /96,00 лв./ **във връзка** с договори за мобилни услуги от дата 17.03.2021 г. /96,00 лв./, от дата 30.03.2021 г. /185,73 лв./, от дата 05.03.2021 г. /115,08 лв./ и от дата 08.04.2021 г. /210,15 лв./, **или сума в общ размер на 1610,35 лв.** по всички посочени задължения, ведно със законна лихва, от подаване на заявлението по чл. 410 ГПК до окончателното плащане.

Ищецът „Йеттел България“ ЕАД твърди, че ответникът К. Г. А. бил абонат със сключени договори, както следва:

1/ Договор за мобилни услуги от дата 16.02.2021 г. за ползване на мобилен номер *****/ с избран абонаментен план Тотал+ с уговорен първоначален срок на действие за 24 месеца, до 16.02.2023 г. Ответникът е сключил и два договора за лизинг за базови аксесоари, както следва: Договор за лизинг на базови аксесоари от дата 08.04.2021 г. по силата на който на абоната е предоставен за ползване пакет от 4 броя базови аксесоари, както следва: 1. BASIC ACCESSORIES Team Group USB 3.0 flash memory 32GN; 2. BASIC ACCESSORIES Good Ram 16GB microSD Class 10; 3. BASIC ACCESSORIES HAMA microUSB cable shielded 0.75m black; 4. BASIC ACCESSORIES Good Ram 16GB microSD Class 10 за период от 23 месеца срещу заплащане на месечна лизингова вноска в размер на 2,12 лева, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото на

абоната след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 2,12 лева да придобие собствеността върху лизинговата вещ /чл. 1, ал. 2 от договора за лизинг/ и Договор за лизинг на базови аксесоари от дата 30.03.2021 г. по силата на който на абоната е предоставен за ползване пакет от 5 броя базови аксесоари, както следва: 1. BASIC ACCESSORIES HUAWEI 2in1 Cable Mirco USB Type-c 1.5m: 2. BASIC ACCESSORIES Silicon Power USB 3.0 flash memory 16GB: 3. BASIC ACCESSORIES ENERGIZER Max CIA5 Earphones black: 4. BASIC ACCESSORIES Good Ram 16GB micro SD class 10; 5. BASIC ACCESSORIES Good Ram 16GB micro SD class 10 за период от 23 месеца срещу заплащане на месечна лизингова вноска в размер на 3,00 лева, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото на абоната след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 3,00 лева да придобие собствеността върху лизинговата вещ /чл. 1, ал. 2 от договора за лизинг/.

2/ Договор за мобилни услуги от дата 05.03.2021 г. за ползване на мобилен номер ***** с избран абонаментен план Интернет 10,99 лева, с уговорен срок на действие за 24 месеца, до 05.03.2023 г. Ответникът е сключил и Договор за лизинг от същата дата 05.03.2021 г., по силата на който му е предоставено за ползване мобилно устройство марка TABLET LENOVO Tab M7 4G Black за период от 23 месеца срещу заплащане на месечна лизингова вноска в размер на 7,59 лева, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото на абоната след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 7,59 лева да придобие собствеността върху лизинговата вещ /чл. 1, ал. 2 от договора за лизинг/. Стандартната цена на мобилното устройство /в брой, без абонамент/ е 349,90 лева, а общата лизингова цена с избраната от абоната програма Интернет 10,99 е 182,16 лева. Отстъпката, която ответникът е получил възлиза на сума в размер на 167,74 лева /т. 7 от Договора/.

3/ Договор за мобилни услуги от дата 17.03.2021 г. за ползване на мобилен номер ***** с избран абонаментен план Интернет за дома 19,99 лева, като е уговорен срок на действие за 24 месеца, до 17.03.2021 г. При подписване на договора на абоната е предоставено за ползване устройство - рутер HUAWEI B311-221 with Antenna, като е отговорена и

отговорността на абоната в случай, че устройството не бъде върнато и/или е върнато повредено.

4/ Договор за мобилни услуги от дата 30.03.2021 г. за ползване на мобилен номер ***** с избран абонаментен план Тотал+, с уговорен срок на действие за 24 месеца, до 30.03.2023 г. Ответникът е закупил мобилно устройство марка ALCATEL 1SE 32GB Dual Grey на преференциална цена заплатена на каса - в брой. Стандартната цена на мобилното устройство /в брой, без абонамент/ е 309,90 лева, а общата лизингова цена с избраната от абоната програма Тотал+ е 49,99 лева. Отстъпката, която ответникът е получил възлиза на сума в размер на 259,91 лева /т. 7 от Договора/. Абонатът е сключил и застрахователна полица от дата 30.03.2021 г. с уговорена застрахователна премия в размер на 4,99 лева с ДДС.

5/ Договор за мобилни услуги от дата 08.04.2021 г., за ползване на мобилен номер ***** с избран абонаментен план Тотал+, с уговорен срок на действие за 24 месеца, до 08.04.2023 г. Абонатът се е възползвал от предоставената му възможност и е закупил мобилно устройство марка MOTOROLA Moto E6i 32GB Dual Grey на преференциална цена заплатена на каса - в брой. Стандартната цена на мобилното устройство /в брой, без абонамент/ е 329,90 лева, а общата лизингова цена с избраната от абоната програма Тотал+ е 39,99 лева. Отстъпката, която ответникът е получил възлиза на сума в размер на 289,91 лева /т. 7 от Договора/. Абонатът е сключил и застрахователна полица от дата 30.03.2021 г. с уговорена застрахователна премия в размер на 4,99 лева с ДДС.

6/ Договор за мобилни услуги от дата 21.04.2021 г., за ползване на мобилен номер ***** с избран абонаментен план Интернет 10,99 лева, с уговорен срок на действие за 24 месеца, до 21.04.2023 г. Въз основа на посочения договор ответникът е ползвал предоставяните от Дружеството мобилни услуги, като потреблението е фактурирано под клиентския номер на абоната № *****.

Съгласно чл. 26 от Общите условия на мобилния оператор „при ползване на услуги чрез индивидуален договор заплащането на ползваните услуги се извършва въз основа на фактура, която се издава ежемесечно на името на потребителя. При сключване на индивидуален договор всеки потребител - страна по договора бива уведомен за датата от месеца, на която

ще му бъде издавана фактура. Неполучаването на фактурата не освобождава потребителя от задължението му за плащане на дължимите суми.

За потребените от абоната-ответник услуги за периода 20.03.2021 г. до дата 19.06.2021г. ищецът е издал: 1/ фактура № *****/20.04.2021 г. за отчетния период на потребление от 20.03.2021 г. - 19.04.2021 г. с дължима стойност за плащане в размер на 107,62 лева за месечни абонаментни такси за потребените от абоната по договора услуги. Дължимата сума е платима в срок 05.05.2021 г. Към фактурата е приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер, 2/ фактура № *****/20.05.2021 г. за отчетния период на потребление от 20.04.2021 г. - 19.05.2021г. с дължима стойност за плащане в размер на 159,66 лева за месечни абонаментни такси за потребените от абоната по договора услуги. Дължимата сума е платима в срок 04.06.2021 г. Към фактурата е приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер, 3/ фактура № *****/20.06.2021 г. за отчетния период на потребление от 20.05.2021 г. - 19.06.2021 г. с дължима стойност за плащане в размер на 121,63 лева за месечни абонаментни такси за потребените от абоната по договора услуги. Дължимата сума е платима в срок 05.07.2021 г. Към фактурата е приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер.

Ищецът обобщава, че ответникът е потребил и не е заплатил мобилни услуги на обща стойност 388,91 лева /триста осемдесет и осем лева и деветдесет и една стотинки/, фактурирани за три последователни отчетни месеца - за месец 03/2021 г., за месец 04/2021 г. и за месец 05/2021 г.

Неизпълнението на абоната-ответник да заплати стойността на потребените и фактурирани услуги на стойност 388,91 лева, е ангажирало договорната отговорност на абоната по т. 11 от процесиите договори за услуги, като във връзка с чл. 75, вр. с чл. 196, в/ от ОУ на мобилния оператор, ищецът е прекратил едностранно индивидуалните договори на ответника за ползваните абонаменти и е издал крайна фактура № *****/20.08.2021 г.

Съгласно чл. 49 от Общите Условия, ищецът имал право да получава в срок всички плащания, дължими от потребителя в уговореното количество и на уговореното място. Съгласно чл. 75 от Общите условия при неспазване на което и да е задължение по част XIII от Общите условия или в случай, че е налице неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя,

ищецът имал право незабавно да ограничи предоставянето на услугите или при условията на т. 19б буква в/ да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него. Нито законът, нито договорените между страните условия, вменяват задължение на кредитора да кани закъснелия длъжник да изпълни задължението си. При това положение за мобилния оператор е възникнало потестативното право едностранно да прекрати договора за мобилни услуги, при това без необходимост да волеизявява изрично пред абоната намерението си за прекратяване, предвид неколkokратните напомняния чрез смс-известяване до този момент.

Датата на деактивация на процесния абонамент се генерира автоматично по вградената електронна система на Оператора при нерегистрирано плащане и наличието на незаплатени суми след изтичането на предвидените в месечните фактури срокове за заплащане и съобразно уговорения краен срок на действие на ползвания абонамент. Така, абонатът е в неизпълнение на договорите си, като същият не е спазил крайния срок за ползване на абонаментите.

Претендираната неустойка в размер на 974,83 лева, представлявала стойността на три месечни абонаменти такси на ползваната програма за всеки ползван номер. Съгласно т. 11 от договорите, в случай на прекратяване на подписан договор преди изтичане на уговорения срок по вина или инициатива на Потребителя или по нарушение на задълженията му по договора или приложения/документи свързани с него, същият е длъжен да заплати за всяка СИМ карта, по отношение на която е налице прекратяване /1/ неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаменти за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения срок, като сумата не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, взети без ДДС, /2/ а в случай, че е предоставяна отстъпка от цената на месечния абонамент, потребителят дължи и възстановяване на част от стойността на ползваните отстъпки, съответстващи на оставащия срок на договора. /3/ В случаите, в които на абоната е предоставено мобилно устройство за ползване на услуги, съгласно посоченото в подписания договор или по предходно подписан документ, чийто срок не е изтекъл, Потребителят дължал такава част от разликата между стандартната цена на устройството /в брой и без абонамент/ съгласно ценовата листа, действаща към момента на сключване на

договора и заплатената от него при предоставянето му /в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг/, какъвто съответства на оставащия срок на договора. Неустойката в размер на 974,83 лева се формира, както следва: 1/ 145,98 лева за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 17.03.2021 г. за мобилен номер *****, от които: 49,98 лева представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където месечния абонамент е взет без ДДС, или $16,66 \text{ лева} \times 3 = 124,98 \text{ лева}$ и 96,00 лева представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство HUAWEI B311-221 with Antenna, което не е върнато на Оператора при условията на т. 11, б. „Б“ от договора за мобилни услуги от дата 17.03.2021 г.; 2/ 52,08 лева за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 16.02.2021 г. за мобилен номер *****, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където месечния абонамент е взет без ДДС, или $14,16 \text{ лева} \times 3 = 42,48 \text{ лева}$, а разликата до пълния размер представлява част от предоставените на абоната отстъпки, съответстваща на оставащия срок до края на договора; 3/ 283,00 лева за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 30.03.2021 г. за мобилен номер *****, от които: 97,27 лева, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където месечния абонамент е взет без ДДС, или $29,16 \text{ лева} \times 3 = 87,48 \text{ лева}$, а разликата до пълния размер представлява част от предоставените на абоната отстъпки, съответстваща на оставащия срок до края на договора и 185,73 лева, представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство ALCATEL 1SE 32GB Dual Grey, с отстъпка от стандартната цена в размер на 259,91 лева, съгласно т. 7 от договора за мобилни услуги от дата 30.03.2021 г.; 4/ 148,38 лева за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 05.03.2021 г. за мобилен номер *****, от които: 33,30 лева, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където месечния абонамент е взет без ДДС, или $9,16 \text{ лева} \times 3 = 27,48 \text{ лева}$, а разликата до пълния размер представлява част от предоставените на абоната отстъпки, съответстваща на оставащия срок до края на договора и 115,80 лева, представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство TABLET LENOVO Tab M7 4G Black, с отстъпка от стандартната цена в размер на 167,74 лева, съгласно т. 7 от договора за мобилни услуги от дата 05.03.2021 г.; 5/ 313,92 лева за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен

абонамент от дата 08.04.2021 г. за мобилен номер *****, от които: 103,77 лева, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където месечния абонамент е взет без ДДС, или $30,82 \text{ лева} \times 3 = 92,46 \text{ лева}$, а разликата до пълния размер представлява част от предоставените на абоната отстъпки, съответстваща на оставащия срок до края на договора и 210,15 лева, представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство MOTOROLA Moto E6i 32GB Dual Grey, с отстъпка от стандартната цена в размер на 289,91 лева, съгласно т. 7 от договора за мобилни услуги от дата 08.04.2021 г.; 6/ 31,47 лева за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 21.04.2021 г. за мобилен номер *****, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където месечния абонамент е взет без ДДС, или $9,16 \text{ лева} \times 3 = 27,48 \text{ лева}$, а разликата до пълния размер представлява част от предоставените на абоната отстъпки, съответстваща на оставащия срок до края на договора.

Поради прекратяване на договора за мобилни услуги и преустановяване на предоставяните услуги, на основание т. 12, ал. 2 от Общите условия, приложени към лизинговия договор, дължимите месечните вноски за предоставеното на абоната устройства, както и за предоставените пакети от аксесоари били обявени за предсрочно изискуеми. Съгласно чл. 3 /2/ от договора за лизинг, сключен към абонамента за мобилния номер „Месечните лизингови вноски се фактурират от лизингодателя и заплащат от лизингополучателя съгласно сроковете, условията и начина за плащане на задълженията на лизингополучателя в качеството му на абонат на мобилни услуги, съгласно сключения между страните договор за предоставяне на такива услуги и Общите условия на „Теленор България“ ЕАД“. При сключване на процесните договори е посочена предпочетена дата на фактуриране на услугите 20-то число от месеца. Така, падежът на лизинговите вноски е указания в месечните фактури срок за заплащане на фактурираните услуги.

Поради неизпълнението на абоната да заплати в указаните срокове дължими към оператора месечни плащания, довело до предсрочното прекратяване по вина на абоната на индивидуалния му абонамент за ползвания мобилен номер, на основание чл. 12, ал. 2 от Общите условия към договора за лизинг /„Месечните вноски и други плащания стават предсрочно изискуеми в случай на прекратяване на договорите за мобилни или

фиксираны услуги, както и в случай на забава на дължими съгласно тези договори плащания“/, били обявени за предсрочно изискуеми лизинговите вноски, дължими от месеца на издаване на крайната фактура по всеки абонатен номер, съгласно уговорения погасителен план, както следва: 1/ за мобилно устройство марка TABLET LENOVO Tab M7 4G Black, се дължала цената в размер на 144,21 лева /сто четиридесет и четири лева и двадесет и една стотинки/, дължими за периода от месец 08/2021 г. до месец 02/2023 г., съгласно уговорения погасителен план и една допълнителна вноска за изкупуване на устройството в размер на 7,59 лева; 2/ За пакет базови аксесоари /1. BASIC ACCESSORIES Team Group USB 3.0 flash memory 32GN; 2. BASIC ACCESSORIES Good Ram 16GB microSD Class 10; 3. BASIC ACCESSORIES HAMA microUSB cable shielded 0.75m black; 4. BASIC ACCESSORIES Good Ram 16GB microSD Class 10/ се дължала цената в размер на 42,40 лева, дължими за периода от месец 08/2021 г. до месец 03/2023 г., съгласно уговорения погасителен план и една допълнителна вноска за изкупуване на устройството в размер на 2,12 лева 3/ За пакет базови аксесоари /1. BASIC ACCESSORIES HUAWEI 2in1 Cable Mirco USB Type-c 1.5m; 2. BASIC ACCESSORIES Silicon Power USB 3,0 flash memory 16GB; 3. BASIC ACCESSORIES ENERGIZER Max CIA5 Earphones black; 4. BASIC ACCESSORIES Good Ram 16GB micro SD class 10; 5. BASIC ACCESSORIES Good Ram 16GB micro SD class 10/ се дължала цената в размер на 60,00 лева /шестдесет лева/, дължими за периода от месец 08/2021 г. до месец 03/2023 г., съгласно уговорения погасителен план и една допълнителна вноска за изкупуване на устройството в размер на 3,00 лева.

В конкретният случай ответникът подписал договор за услуги е мобилния оператор, ползвал е процесиите мобилни номера и не е изпълнил задължението си по договор да заплаща стойността на предоставените услуги, като е това си поведение е изпаднал в забава. Издадени са фактури и в срок не ги е заплатил.

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника К. Г. А., че към него съществува изискуемо вземане на ищеца, 1/ в размер на 388,91 лева, представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които са издадени фактури *****/20.04.2021 г., *****/20.05.2021 г.,

*****/20.06.2021 г., за периода от 20.03.2021 г. до 19.06.2021 г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението по реда на чл. 410 ГПК до окончателното плащане на сумата 2/ в размер на 246,61 лева, представляваща незаплатени лизингови вноски, от които: 1/ 42,40 лева /четиридесет и два лева и четиридесет стотинки/ по Договор за лизинг от дата 16.02.2021 г., сключен във връзка е договорен абонамент за номер *****, по силата на който абонатът е взел базови аксесоари - 1. Team Group USB 3.0 flash memory 32GN; 2. Good Ram 16GB microSD Class 10; 3. HAMA microUSB cable shielded 0.75m black; 4. Good Ram 16GB microSD Class 10 дължими за периода от месец 08/2021 г. до месец 03/2023 г.; 2/ 60,00 лева /шестдесет лева/ по Договор за лизинг от дата 16.02.2021 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер *****, по силата на който абонатът е взел мобилно базови аксесоари - 1. HUAWEI 2in1 Cable Mirco USB Type-c 1.5m; 2. Silicon Power USB 3.0 flash memory 16GB; 3. ENERGIZER Max CIA5 Earphones black; 4/ Good Ram 16GB micro SD class 10; 5. Good Ram 16GB micro SD class 10 за периода от месец 08/2021 г. до месец 03/2023 г.; 3/ 144,21 лева /сто четиридесет и четири лева и двадесет и една стотинки/ по Договор за лизинг от дата 16.02.2021 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер *****, по силата на който абонатът е взел мобилно устройство TABLET LENOVO Tab M7 4G Black дължими за периода от месец 08/2021 г. до месец 02/2023 г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението по реда на чл. 410 ГПК до окончателното плащане на сумата и 3/ в размер на 974,83 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, от които: 1/ 145,98 лева /сто четиридесет и пет лева и деветдесет и осем стотинки/ - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 17.03.2021 г. за мобилен номер *****; 2/ 52,08 лева /петдесет и два лева и осем стотинки/ - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 08.04.2021 г. за мобилен номер *****; 3/ 283,00 лева /двеста осемдесет и три лева/ - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 30.03.2021 г. за мобилен номер *****; 4/ 148,38 лева /сто четиридесет и осем лева и тридесет и осем стотинки/ - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 05.03.2021 г. за мобилен номер *****; 5/ 313,92 лева /триста и тринадесет лева и деветдесет и две стотинки/ -

неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 08.04.2021 г. за мобилен номер *****; 6/ 31,47 лева /тридесет и един лева и четиридесет и седем стотинки/ - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 21.04.2021 г. за мобилен номер *****.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от адв. Т. С., назначен за особен представител на ответника, в който заема становище за допустимост и неоснователност на исковете. Ищцовата страна твърдяла наличие на правоотношения между нея и ответника, възникнали със сключване на договори за предоставяне на мобилни услуги, мобилен интернет и договори за лизинг на промоционални пакети в диапазона от 16.02.2021 година до 21.04.2021 година, а като доказателства били предоставени резюмета /преписи/ от тях. Всичко това не оставяло много съмнения в съществуването на правната връзка между страните, но нямало как да не отбележи, че претенциите далеч надхвърляли подкрепените с доказателства факти. Исковата молба била придружена от резюмета на договори за: 1/ Мобилни услуги и мобилен интернет от 16.02.2021г.; 2/ Мобилен интернет от 06.03.2021 година; 3/ Интернет за дома от 17.03.2021 година; 4/ Мобилни услуги и мобилен интернет от 30.03.2021г.; 5/ Мобилни услуги и мобилен интернет от 08.04.2021г.; 6/ Мобилен интернет от 21.04.2021г.; 7/ Договор за лизинг от 05.02.2021г. за лизинг на излъчващо мобилно устройство таблет „ЛЕНОВО“ модел М7 4G black; 8/ Договор за лизинг на базови аксесоари; 9/ Фактура №*****; 10/ Фактура №*****; 11/ Фактура №*****; 12/ Фактура №*****; 13/ До тук добре, но самото наличие на издадена фактура не било пряко и неоспоримо доказателство за липса на дължима престация от страна на задълженото лице. В самите фактури била посочена банкова сметка с персонален IBAN: ***** , но не представено извлечение за движението по нея от което да се направи заключение относно наличие или липса на преводи от страна на ответника.

На следващо място оспорва претенциите за неустойки за предсрочно прекратяване на договорите по вина на клиента. Съгласно общите условия операторът е в правото си да прекрати договора при наличието на просрочени задължения по издадени фактури, като преди да пристъпи към прекратяване операторът уведомява потребителя писмено за това и му дава

допълнителен срок за плащане: /чл. 4, ал. 4, т. 4 от общите условия за предоставяне на пакетна услуга с включен интернет и телевизия/. Исковата молба не била придружена с подобни волеизявления от страна на ищеца, от което следвало заключението, че фактическият състав, който би довел до прекратяване на правоотношението между страните и основание за възникване на претенция за неустойка не е осъществен.

Всичко изложено до тук водело до извода, че така предявените обективно- кумулативно съединени искова са неоснователни и недоказани и като такива следва да бъдат отхвърлени.

В открито съдебно заседание с писмена молба докладвана в о.с.з. на 15.12.2023 г. ищецът поддържа исковете.

В открито съдебно заседание ответникът не се явява, като чрез особения си представител оспорва предявените искове.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно изискванията на чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Старозагорски районен съд, е бил сезиран с положителни установителни искове с правно основание обективно съединени установителни искове е по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК за сумата от общо 388,91 лв., представляваща сбор от неплатена главница по задължение за предоставени далекосъобщителни услуги по шест договора за мобилни услуги, по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД за сумата от общо 367,87 лв. представляваща сбор от неустойка от три такси по договори мобилни услуги, по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК вр. чл. 342 ТЗ за сумата от общо 246,61 лв. представляваща сбор от предсрочно изискуем остатък от лизингови вноски по три договора за лизинг и по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД за сумата от общо 606,96 лв. представляваща сбор от разликата между цената на устройството без абонамент и преференциалната обща лизингова цена.

С доклада по делото на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 ГПК е обявено за безспорно, че между ищеца и ответника са сключени следните договори: договор за мобилни услуги от дата 16.02.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/, от дата 05.03.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/, от

дата 17.03.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/, от дата 30.03.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/, от дата 08.04.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/ и от дата 21.04.2021 г. /мобилен телефонен номер *****, договори за лизинг от 05.03.2021 г., от 17.03.2021 г., от 30.03.2021 г. и от 08.04.2021 г. във връзка с договори за мобилни услуги от дата 17.03.2021 г. от дата 30.03.2021 г., от дата 05.03.2021 г. и от дата 08.04.2021 г.; че ответникът е ползвал услугите по сключените с ищеца договори; че ответникът е взел на лизинг следните устройства: 1. Team Group USB 3.0 flash memory 32GN; 2. Good Ram 16GB microSD Class 10; 3. HAMA microUSB cable shielded 0.75m black; 4. Good Ram 16GB microSD Class 10 5. HUAWEI 2in1 Cable Mirco USB Type-c 1.5m; 6. Silicon Power USB 3.0 flash memory 16GB; 7. ENERGIZER Max CIA5 Earphones black; 8. Good Ram 16GB micro SD class 10; 9. Good Ram 16GB micro SD class 10, 10. TABLET LENOVO Tab M7 4G Black и че **сумата от общо 388,91 лв., представляваща сбор от неплатена главница** по задължение за предоставени далекосъобщителни услуги по шест договора за мобилни услуги от дата 16.02.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/, от дата 05.03.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/, от дата 17.03.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/, от дата 30.03.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/, от дата 08.04.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/ и от дата 21.04.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/, **сумата от общо 367,87 лв. представляваща сбор от неустойка от три такси** по договор мобилни услуги от дата 16.02.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/ в размер на 52,08 лв., по договор за мобилни услуги от дата 05.03.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/ в размер на 33,30 лв., по договор за мобилни услуги от дата 17.03.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/ в размер на 49,98 лв., по договор за мобилни услуги от дата 30.03.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/ в размер на 97,27 лв., по договор за мобилни услуги от дата 08.04.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/ в размер на 103,77 лв. и по договор за мобилни услуги от дата 21.04.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/ в размер на 31,47 лв., **сумата от общо 246,61 лв. представляваща сбор от предсрочно изискуем остатък от лизингови вноски** по три договора за лизинг от 08.04.2021 г. /42,40 лв./, от 30.03.2021 г. /60,00 лв./ и от 05.03.2021 г. /144,21 лв./ и **сумата от общо 606,96 лв. представляваща сбор от неустойка за предоставени за ползване**

лизингови вещи с разликата между цената на устройството без абонамент и преференциалната обща лизингова цена по трите договора за лизинг от дата 08.04.2021 г. /210,15 лв./, от 30.03.2021 г. /185,73 лв./ и от 05.03.2021 г. /115,08 лв./, вкл. и от четвърти договор за лизинг от дата 17.03.2021 г. /96,00 лв./ във връзка с договори за мобилни услуги от дата 17.03.2021 г. /96,00 лв./, от дата 30.03.2021 г. /185,73 лв./, от дата 05.03.2021 г. /115,08 лв./ и от дата 08.04.2021 г. /210,15 лв./, или сума в общ размер на 1610,35 лв. по всички посочени задължения **са правилно изчислени от ищеца като размер.**

От доказателствата по делото също се установи, че страните в процесния период са били в договорни правоотношения по шест договора за мобилни услуги: 1/ от дата 16.02.2021 г. - мобилен телефонен номер ***** /л. 11-16 от делото/, 2/ от дата 05.03.2021 г. - мобилен телефонен номер ***** /л. 25-28 от делото/, 3/ от дата 17.03.2021 г. – мобилен телефонен номер ***** /л. 32-36 от делото/, 4/ от дата 30.03.2021 г. – мобилен телефонен номер ***** /л. 37 – 43 от делото/, 5/ от дата 08.04.2021 г. – мобилен телефонен номер ***** /л. 46-51 от делото/, 6/ от дата 21.04.2021 г. – мобилен телефонен номер ***** /л. 54 – 58 от делото и три договора за лизинг от дата 08.04.2021 г., /л. 17-20 от делото/, от дата 30.03.2021 г. /л. 21-24 от делото/ и от дата 05.03.2021 г. /л. 29-31 от делото/. Представени са и Общите условия на ищеца /л. 115-128 от ч.гр.д. № 735/2023 г./.

Представени са писмени доказателства за общите парични задължения на ответника в периода м. март 2021 г. - м. август 2021 г. начислени му в три фактури както следва: 1/ фактура № *****/05.05.2021 г. за отчетния период 20.03.2021 г. – 19.04.2021 г. като общата сума, начислена във фактурата, е 131,59 лв. /л. 59-60 от делото/ 2/ фактура № *****/04.06.2021 г. за отчетния период 20.04.2021 г. - 19.05.2021 г., като общата сума начислена и претендирана във фактурата е 291,25 лв. /л. 61-62 от делото/, 3/ фактура № *****/05.07.2021 г. за отчетния период 20.05.2021 г. - 19.06.2021 г. като общата сума, начислена и претендирана във фактурата е 412,88 лв. /л. 63-64 от делото/ и 4/ фактура № *****/04.09.2021 г. за отчетния период 20.07.2021 г. - 19.08.2021 г. като общата сума, начислена и претендирана във фактурата е 1610,35 лв. /л. 65 от делото/. **В последната фактура е посочен и общия размер на натрупаните задължения от 1610,35 лв., тъй като всички договори са били предсрочно прекратени, което е и исковата сума.**

От приложеното частно гражданско дело № 735/2023 г. по описа на Старозагорски районен съд, се установи, че на основание чл. 410 ГПК съдът е издал заповед за изпълнение № 415/27.02.2023 г. за изпълнение на парично задължение, за сумата общо 1610,35 лв. за главница и предсрочно изискуеми лизингови вноски /подробно описани в заявлението по чл. 410 ГПК/ за потребени и незаплатени далекосъобщителни услуги, лизингови вноски и неустойки ведно със законна лихва върху главницата, считано от 16.02.2023 г. до изплащане на вземането, както и сумата от 514,13 лева разноски по делото.

При така установената фактическа обстановка Старозагорски районен съд намира от правна страна следното:

Установителният иск по чл. 422, ал. 1 ГПК е специален положителен установителен иск, който принадлежи на кредитора. Чрез него той може да постигне защита със сила на присъдено нещо като се признае за установено срещу длъжника съществуването на вземането му.

При така релевираните твърдения възникването на спорното право за предоставени далекосъобщителни услуги се обуславя от осъществяването на следните материални предпоставки /юридически факти/: 1/ наличието на валидно възникнали облигационни връзки между страните в производството по сключените договори за мобилни услуги въз основа, на които се претендират процесните сумите; 2/ че ответникът е потребил съответните услуги и съответно наличие на задължение за заплащане на абонаментна такса и ползвани далекосъобщителни услуги и 3. стойността на доставените далекосъобщителни услуги в претендирания в исковата молба размер.

По отношение на договорите за лизинг може да се посочи, че основното задължение на лизингодателя е да предаде лизингованата вещ на лизингополучателя, да му предостави свободното ползване на обекта на лизинга в рамките на уговорения срок и да прехвърли правото на собственост върху вещта, предмет на договора, а за лизингополучателят се пораждат следните правни задължения: да заплати уговореното лизингово възнаграждение, да пази вещта, като я използва съгласно обичайното или уговореното предназначение, да заплаща всички разходи, свързани с ползването и поддържането на вещта, като и да я върне след изтичане на уговорения срок на ползване, в случай че не упражни своето право да придобие правото на собственост върху нея.

Съобразно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК, ищецът носи доказателствената тежест да установи при пълно и главно доказване наличието на посочените предпоставки.

1/ По претенцията за заплащане на **ползвани далекосъобщителни услуги и лизингови вноски по време на действие на горепосочените договори за мобилни услуги и лизинг** /чиято дължимост е обективизирана във фактура № *****/05.05.2021 г. за отчетния период 20.03.2021 г. – 19.04.2021 г., фактура № *****/04.06.2021 г. за отчетния период 20.04.2021 г. - 19.05.2021 г., фактура № *****/05.07.2021 г. за отчетния период 20.05.2021 г. - 19.06.2021 г. и фактура № *****/04.09.2021 г. за отчетния период 20.07.2021 г. - 19.08.2021 г./ настоящият съд намира, че с оглед на представените по делото договори за мобилни услуги и лизинг, сключени между страните по спора се установява, че между тях са възникнали валидни облигационни връзки по процесните договори. Тези общо девет договора сключени между страните в настоящото производство, по своята правна природа представляват ненаименовани, консенсуални, двустранни, възмездни и комутативни договори, по силата на които в момента на сключването им и за двете страни по тях са възникнали субективни права и правни задължения. Правното действие на сключените ненаименовани договори попада под приложното поле на ТЗ, тъй като учреденото от тях договорно правоотношение е възникнало между лица, едно от които е търговец и е свързана с упражняването от него занятие – арг. чл. 286, ал. 1 ТЗ. Този договор е от вида на субективните /относителните/ търговски сделки. Договорите са сключени при предварително установени от ищеца общи условия /чл. 298, ал. 1 ТЗ/, които са задължителни за потребителя, тъй като писмено ги е приел. Поради това съгласно принципа на свободното договаряне и автономията на волята, уредени в разпоредбите на чл. 8 и 9 ЗЗД, между ищеца и ответницата е възникнало действително материално договорно правоотношение. Ищецът се е задължил да предоставя на ответницата мобилните услуги, посочени в договорите за мобилни услуги срещу изпълнение на насрещната престация от страна на потребителя – заплащане на уговореното възнаграждение.

Следва да се посочи, че процесните договори за мобилни услуги съставляват индивидуален договор при общи условия по смисъла на чл. 228,

ал. 1 ЗЕС, като поради обстоятелството, че страни по него са юридическо лице, което предоставя услуги като част от своята търговска дейност в частния сектор, поради което има качеството на „Търговец“ по смисъла на § 13, т. 2 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, както и физическо лице, което ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, поради което има качеството на „Потребител“ по смисъла на § 13, т. 1 от ДР на ЗЗП, то при уреждане на отношенията между страните е приложим и ЗЗП, цел на който е осигуряване на защита на някои от основните права на потребителите, в това число и на правото на защита на икономическите им интереси при неравноправни договорни условия – **казаното означава, че ответникът има качеството „Потребител“, респ. има закрила, която се прилага служебно от съда.** В тази връзка следва да се посочи, че от представените писмени доказателства и обявеното за безспорно между страните се установява, че страните са се намирали в договорни отношения по сключени между тях договори за мобилни услуги и лизинг. По силата на валидно възникналото облигационно правоотношение, операторът е предоставил на абоната телефонни номера, при съответни месечни такси и срокове на действие на договорите, срещу задължението за заплащане на уговорената цена на услугата - абонаментни такси и вноски. Във всеки един от договорите се съдържа описание на тарифните планове и ценовите условия, като са посочени задълженията на абоната и последиците от неизпълнението им. Договорите откъм съдържание отговарят на законовите изисквания за договори, сключени при общи условия, като те включват необходимите реквизити за страни, предмет, срок и описание на услугите, а липсващите елементи могат да бъдат заместени от общите условия, които са неразделна част от тях. **Те са приети с положения подпис на абоната, който не е оспорен в о.с.з. и по този начин лицето е декларирало, че е запознато с тях и е получило екземпляр от същите /в решение № 18.07.2011 г. на ВКС по т.д. № 682/2010 г., I т.о. е прието, че оспорване на документа може да се предприеме само по почин на заинтересованата страна, но не и служебно от съда – чл. 193, ал. 1 ГПК/. В този смисъл не са налице основанията за наличие на предпоставките за нищожност на договорите поради противоречието им с нормата на чл. 228 ЗЕС, като същите са редовни от външна страна и обвързват страните с договорените им задължения.**

Отделно от това ответникът има задължението да заплаща цената за предоставените му услуги, като в негова тежест е да установи, че го е изпълнил, но по делото въобще не се ангажират писмени доказателства за погасяване на сумите по фактурите. Дали дадена фактура е достигнала или не до знанието на потребителя е обстоятелство, което няма никакво отношение към задължението му за заплащане на предоставяните услуги. Във всяка фактура и приложенията ѝ е направена подробна разпечатка за вида, продължителността и стойността на ползваните услуги по договорите. Действително задълженията като конкретни суми са посочени в процесните фактури, но основанията за плащане представляват не фактурите, а ползваните услуги, които абонатът е потребил и оттук няма значение дали фактурата е получена или подписана от клиента. В ОУ операторът е предоставил срок от издаване на фактурата за доброволното ѝ плащане, а след това и допълнителен срок за оспорване на дължимите суми, ако те са били формирали неправилно, като няма данни абонатът да е упражнил това свое право. След като клиентът има сключен договор, по който получава изпълнение, той следва да дължи и насрещно такова, като липсата на доказано изпълнение от негова страна е предпоставка за осъждането му да заплати ползваните услуги. Досежно въпросът за едностранното прекратяване на договора от страна на оператора, същото е предвидено в ОУ при неплащане на месечните суми от абоната, като това прекратяване настъпва автоматично по силата на договора, без да е необходима форма за валидност или за доказването му.

В заключение може да се каже, че по делото не се оспорва, че ищецът е изпълнил задълженията си по договорите, като е предоставил посочените далекосъобщителни услуги, от което следва, че в тежест на ответника възниква задължението за заплащане на цената. Ответникът не е оспорил нито размера на потребените от него услуги, нито тяхната цена. Ако е имал възражения относно потребените услуги и тяхната реална стойност е следвало да възрази пред доставчика на услугата в рекламационно производство или да представи доказателства в тази насока пред съда. Не са представени доказателства, от които може да се направи извод, че не са ползвани услугите на ищеца, подробно описани в приложенията към фактурите. Процесните фактури макар и едностранно съставени от ищеца и неподписани от ответника, доказват предоставените му услуги и

претендираните за тях цени - така **решение № 260070/01.03.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 1584/2020 г., решение № 48/05.08.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 1127/2021 г. В решение № 260206/19.05.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 1046/2021 г., в които** също се сочи, че от представените фактури преценени съвкупно с останалите писмени доказателства по делото /договори/ може да се направи извод, че ищецът е предоставил на ответника мобилни услуги в процесния период както и ползване на лизинговите вещи по процесните договори за лизинг за същия период.

С процесните договори страните са поели насрещни права и задължения, като основното задължение поето от ответника е именно заплащането на месечните абонаментни такси и използвани далекосъобщителни услуги, което не е изпълнено от него, т.е. искът за незаплатени далекосъобщителни услуги за сумата от 388,91 лв. е основателен, като както бе обявено за безспорно с доклада по делото на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 ГПК сумата от гл. точка на нейния размер е изчислена правилно.

По отношение на дължимите лизингови вноски съдът намира, че същите до претендирания размер на дължими, по делото не е представено нито едно доказателство за връщането на лизинговата вещ на ищеца. В настоящия случай се установява, че ищецът е предоставил за ползване на ответника мобилното устройство във вид, годен за употреба /така чл. 4 от всеки един от договорите за лизинг – в тях ответникът е потвърдил, че ищецът му е предал устройствата във вид годен за употреба/, поради което за лизингополучателя е възникнало задължението да заплати цената на лизинговата вещ. Процесните договори нито са развалени, нито са прекратени и имат действие до изтичането на срока, за който са сключени. Няма настъпила предсрочна изискуемост на вноските по лизинговите договори, доколкото няма изрично заявено от лизингодателя и достигнало до знанието на лизингополучателя изявление, че трансформира вземанията си в предсрочно изискуеми или че прекратява или разваля договорите. Поради това при настъпване на крайния срок на действие на договорите стават изискуеми всички дължими и неплатени месечни лизингови вноски, които лизингополучателят не е погасил до момента на изтичането срока на действие на договора и лизингодателят има право да претендира тяхното присъждане след като е предоставил

устройства на лизингополучателя и последният го е ползвал. В случая дори е без значение дали лизингодателят е уведомил ответника за прекратяване на договорите за лизинг, тъй като към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение - 16.02.2023 г. крайният срок и на всички лизингови договори е изтекъл, сумата не е била платена от абоната и няма данни вещите да са върнати на оператора /така постоянната практика на Старозагорски окръжен съд по еднакви дела на същия ищец „Теленор“ ЕАД обективизирана в решение № 165/09.06.2020 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 1057/2020 г., решение № 261/12.11.2020 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 1176/2020 г., решение № 260180/05.05.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 1006/2021 г. решение № 260206/19.05.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 1046/2021 г.

Поради това съдът намира, че предявеният установителен иск от ищеца за признаване на установено по отношение на ответницата съществуване на вземане в размер на 246,61 лв., представляващо лизингови вноски по договорите за лизинг към него е основателен и следва да бъде уважен, като както бе обявено за безспорно с доклада по делото на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 ГПК сумата от гл. точка на нейния размер е изчислена правилно.

2/ По отношение на претенциите за неустойка в размер на три месечни абонаментни такси, както и неустойка представляваща разликата между стандартната цена на устройството без абонамент и преференциалната обща лизингова цена на същото устройство – преди всичко следва да се посочи, че в т. 1 от Тълкувателно решение № 1/09.12.2013 г. на ВКС по т.д. № 1/2013 г. се сочи, че при проверка на правилността на първоинстанционното решение въззивният съд може да приложи императивна материалноправна норма, дори ако нейното нарушение не е въведено като основание за обжалване. Въззивната инстанция не е ограничена от посоченото във въззивната жалба, когато следи служебно за интереса на някоя от страните по делото или за интереса на родените от брака ненавършили пълнолетие деца при произнасяне на мерките относно упражняването на родителските права, личните отношения, издръжката на децата и ползването на семейното жилище. Тази принципна постановка се аргументира с разпоредбата на чл. 4 ГПК /отм./, възпроизведена в чл. 5 от действащия ГПК, която вмениява на съда

задължение да осигури точното прилагане на закона в хипотезата, когато следва да намери приложение установена в публичен интерес материалноправна норма, а не диспозитивно право, отклонението от което с необжалването му следва да се третира за възприето от заинтересованата страна. Доколкото основната функция на съда е да осигури прилагането на закона, тази му дейност не може да бъде обусловена от волята на страните, когато следва да се осигури приложение на императивен материален закон, установен в обществен интерес. По аналогични съображения ограниченията в дейността на въззивната инстанция не следва да се прилагат и в хипотезата, когато осъществяването на въззивните функции при защитата на правата на някои частноправни субекти е дължимо и в защита на друг, публичен интерес. В тези случаи служебното начало следва да има превес над диспозитивното и състезателното начало. А няма никакъв спор, че потребителската закрила е уредена с императивни правни норми и като потребител ищецът разполага със защита срещу неравноправни клаузи, предвидена в Глава Шеста на ЗЗП, за които съдът следи служебно. По отношение задължението на националния съд да преценява служебно неравноправния характер на договорните клаузи, включени в потребителските договори следва в допълнение на гореказаното да се добави, че е налице категорично установена съдебна практика **/решение № 23/07.07.2016 г. на ВКС по т.д. № 3686/2014 г., I т.о. /**, която задължава първоинстанционният и въззивният съд да следят служебно за наличие по делото на фактически и/или правни обстоятелства, обуславящи неравноправност на клауза/и в потребителския договор и да се произнасят, независимо дали страните са навели такива възражения или не, като служебното начало следва да се приложи и при преценка дали клаузите на договора са нищожни /т. 1 и т. 3 от Тълкувателно решение № 1/09.12.2013 г. по тълк. д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС; решение № 384/02.11.2011 г. на ВКС по гр.д. № 1450/2010 г., I г.о. и определение № 751/17.08.2010 г. на ВКС по гр.д. № 2022/2009 г., I г.о./.. Освен това съгласно постановките на **Тълкувателно решение № 1/27.04.2022 г. на ВКС по т.д. № 1/2020 г. на ОСГТК**, съдът е длъжен да се произнесе в мотивите на решението по нищожността на правни сделки или отделни техни клаузи, без да е направено възражение от заинтересованата страна, ако нищожността произтича пряко от сделката или от събраните по делото доказателства. **Съгласно чл. 7, ал. 3 ГПК, съдът служебно следи за наличието на неравноправни клаузи в**

договор, сключен с потребител.

В случая ищецът претендира неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент и неустойка за предоставени за ползване лизингови вещи с отстъпка от стандартната цена в общ размер на **974,83 лв.** от които **1/ 367,87 лв.** представляваща сбор от неустойка от три месечни абонаментни такси по договорите за мобилни услуги и **2/ 606,96 лв.** представляваща сбор от неустойка представляваща разликата между цената на устройството без абонамент и преференциалната обща лизингова цена по договорите за лизинг.

1/ сумата от 367,87 лв. представляваща сбор от неустойка от три месечни абонаментни такси по договорите за мобилни услуги е недължима от ответника по следните съображения - в практиката на Старозагорски окръжен съд /търговско отделение/ обективизирана в решение № 84/07.03.2023 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 553/2022 г., решение № 476/20.12.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 476/2022 г., решение № 382/21.12.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 443/2022 г., решение № 319/11.11.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 345/2022 г., решение № 310/10.11.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 325/2022 г., решение № 301/07.11.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 398/2022 г. /по дела на същия ищец за същата неустойка, като претенцията е била отхвърляна/ нееднократно е посочвано, че съгласно разпоредбата на чл. 92 ЗЗД, неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват. За да бъде уважен предявеният иск по чл. 92 ЗЗД, ищецът следва да установи, че съществува валидна уговорка за неустойка при прекратяване на договора по вина на потребителя преди изтичане на срока му и че договорът е прекратен по реда, предвиден в договора и закона. В договорите за мобилни услуги е уговорена неустойка, в случай на прекратяване на същите по вина на потребителя, в размер на всички стандартни месечни абонаменти за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, а също така потребителят дължи и разликата между стандартната цена на предоставеното устройство /в брой, без абонамент/, съгласно ценова листа, действаща към момента на сключване на договора и заплатената от него при предоставянето му, каквато

съответства на оставащия срок на договора. Действително ответникът не е изпълнил задълженията си по процесните договори да заплаща ежемесечно уговорените абонаментни такси и лизингови вноски. В процесните договори обаче не е посочен начинът за предсрочно прекратяване /разваляне/ на договора, поради неизпълнение на задълженията на абоната по него, нито редът за уведомяване на абоната за упражняване на това право от страна на мобилния оператор. Налице е препращане към Общите условия на мобилния оператор за взаимоотношенията с потребителите на електронни съобщителни услуги. Съгласно разпоредбата на чл. 75 от Общите Условия, мобилният оператор има право да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя при условията на чл. 19б „б“ и чл. 19 б „в“. В чл. 19б „в“ от ОУ е предвидена възможност за дружеството едностранно да прекрати индивидуален договор с потребител, който не е платил дължими от него суми. В цитираната клауза на ОУ изрично е предвидено развалянето на индивидуалния договор като възможност за доставчика-изправна страна, но не е предвидено автоматично разваляне/прекратяване при настъпване на определени обстоятелства. Поради това наличието на тази клауза в Общите условия, не изключва приложението на императивната разпоредба на чл. 87, ал. 1 ЗЗД, съгласно която, когато длъжникът по един двустранен договор не изпълни задължението си поради причина, за която той отговаря, кредиторът може да развали договора, като даде на длъжника подходящ срок за изпълнение с предупреждение, че след изтичането на срока ще смята договора за развален. Това означава, че развалянето има действие, само след получаване от длъжника на едностранното писмено изявление на кредитора /предвид сключените между страните писмени договори по аргумент от чл. 87, ал. 1, изр. второ от ЗЗД/, че разваля облигационната връзка поради виновно неизпълнение на задълженията по нея. В този смисъл, въззивният съд не споделя изводите на първоинстанционният съд, че издаването на фактура с начислена неустойка за предсрочно прекратяване на договора е равносилно на писмено изявление на кредитора до потребителя с уведомление за прекратяване/разваляне на договора, доколкото потребителят следва да бъде адресат на писменото изявление, прекратяващо договора. Освен това по делото не се установява фактурата да е връчена на ответника преди образуване на производството, както и не се установява от кой момент е ограничен/спрян достъпът на потребителя до услугите/услугата. Поради

това въззивният съд намира, че за ищеца не е възникнало право да претендира процесните вземания за неустойка от договорите за мобилни услуги и следователно предявените искове се явяват неоснователни.

Такъв е и настоящият случай, като Старозагорски районен съд изцяло споделя изложеното в предходния абзац, като няма да го преповтаря отново.

Същото се приема и в практиката на Старозагорски окръжен съд /гражданско отделение/ по подадени заявления по чл. 410 ГПК от същия ищец обективизирана напр. в **определение № 972/25.07.2023 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 469/2023 г., определение № 212/09.02.2023 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 101/2023 г., определение № 1314/16.11.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 693/2022 г., определение № 138/30.01.2023 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 39/2023 г.** - възприето в съдебната практика е разбирането, че неустойката е проявление на принципа на автономия на волята в частното право, а с нея страните уговарят предварително размера на обезщетението, което ще заплати неизправната страна, в случай че не изпълни своите задължения без да е необходимо да се доказва размера на вредите, настъпили от неизпълнението. Автономията на волята на страните да определят свободно съдържанието на договора и в частност да уговарят неустойка е ограничена от разпоредбата на чл. 9 ЗЗД в две посоки: съдържанието на договора не може да противоречи на повелителните норми на закона, а в равна степен и на добрите нрави. Преценката за нищожност на неустойката следва да се прави за всеки конкретен случай към момента на сключване на договора, а не към последващ момент, и единият от възможните критерии за извършването на тази преценка представлява съпоставянето на вида на уговорената неустойка /компенсаторна или мораторна/ и вида на неизпълнение на задължението съществено или за незначителна негова част. В случая уговорените с договора за мобилни услуги неустойки за вреди от прекратяване на договора за мобилни услуги и за предоставени за ползване мобилни устройства са компенсаторни по своя характер и съгласно клаузата в общите условия към договорите за мобилни услуги за тяхното възникване вида на неизпълнението на задължението от страна на потребителя е без значение. Целта им е да обезпечат изпълнението на паричните задължения на абоната за срока на договора за мобилни услуги, а не на договора за лизинг, и

да обезщети вредите от неизпълнение в случаите на развалянето му по негова вина. Предвид, че договорът за мобилни услуги е договор за продължително изпълнение, то развалянето му има действие само занапред, а по силата на чл. 88, ал. 1, изр. 2-ро от ЗЗД кредиторът има право на обезщетение за вредите от неизпълнението, т. к. отговорността на неизправната страна е за нарушен негативен интерес, при който обезщетението няма компенсаторен характер. Поради това уговорката за неустойка при предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги от мобилния оператор поради виновно неизпълнение от страна на потребителя в размер на сумата на стандартните месечни абонаменти от датата на прекратяването на договора до датата, до която същият е бил сключен, но не повече от трикратния размер на стандартните месечни абонаментни такси излиза извън присъщите на неустойката функции и е нищожна поради противоречието ѝ с добрите нрави, тъй като кредиторът по вече разваления по негова инициатива договор би получил имуществена облага от потребителя в по-голям размер от този, който би получил ако договорът не беше развален, но без да предоставя насрещна престация. В този смисъл обстоятелството, че размерът на неустойката е ограничен до трикратния размер на стандартните месечни абонаментни такси не променя този извод, тъй като необосновано би се достигнало до неоснователно обогатяване на мобилния оператор и се нарушава принципа на справедливостта.

2/ сумата от 606,96 лв. представляваща сбор от неустойка представляваща разликата между цената на устройството без абонамент и преференциалната обща лизингова цена по договорите за лизинг също е недължима от ответника по следните съображения:

Тези клаузи многократно са били обявявани за нищожни от Старозагорски окръжен съд **/гражданско и търговско отделение/** по следните съображения:

Договорът за лизинг е за периодично и продължително изпълнение, поради което развалянето му има действие само за напред. Цената на лизингованата вещ обаче е определена още при сключването на договора и не може да бъде променяна, в т.ч. и при неизпълнение. Уговореното при предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги или споразуменията към тях по вина на длъжника, че същият дължи суми за

разликата в цената на предоставеното лизингово устройство без абонамент и заплатената от него цена на същото устройство, има характер на неустойка за вредите от развалянето, независимо дали са наименовани така, защото обезпечават изпълнението на паричните задължения на длъжника по договорите до края на уговорения в тях срок на действието им и служат като обезщетение за вредите от неизпълнението им, при предсрочното им разваляне, без да е нужно те да се доказват /чл. 92 ЗЗД/. Тази неустойка излиза извън специфичните ѝ функции, посочени по-горе. Мобилният оператор по вече развален договор за лизинг би получил имуществена облага от насрещната страна за времето, през което договорът е бил изпълняван, а при развалянето на договора за лизинг се дължи връщането на вещта, т. е. няма да се дължат никакви лизингови вноски. Това води до неоснователното му обогатяване и нарушава принципа за справедливост. Автономията на волята на страните да определят свободно съдържанието на договора и в частност да уговорят неустойка е ограничена от това, че съдържанието на договора не може да противоречи на повелителни норми на закона и на добрите нрави. Предпоставките и условията за нищожност на клаузата за неустойка произтичат от нейните функции, както и от принципа за справедливост в гражданските и търговските правоотношения. Преценката за нищожност на неустойката следва да се прави за всеки конкретен случай към момента на сключване на договора, а не към последващ момент, какъвто последващ момент е и неизпълнението на договора или прекратяването на договорното правоотношение. От нормата на чл. 143 ЗЗП може да се направи извод, че неравноправни са онези клаузи, които не отговарят на изискванията за добросъвестност и добрите нрави и посредством тях се създава значително неравновесие между търговеца, който е икономически по-силната страна и потребителя - икономически по-слабата страна. Така уговорените клаузи за неустойка създават значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и правата и задълженията на потребителя на мобилната услуга. Поради тези съображения, разпоредбите, регламентираща неустойка в тежест на физическото лице – потребител, имат неравноправен характер. Претенцията на ищеца за сума, представляваща разликата между цената на устройството без абонамент и преференциалната обща лизингова цена по него, дължима по допълнителните споразумения се основава на неравноправна клауза. С разликите в цените на устройство без абонамент и с

абонамент от договорите за мобилни услуги, мобилният оператор е направил отстъпка от стандартната цена на устройствата, като клаузата за разлика и претендираната сума на основание тези клаузи целят да обезщетят мобилният оператор за направените ценови отстъпки с оглед очакваното изпълнение на задълженията от страна на потребителя за договорения срок. В случая очевидно лизингополучателят е получил от оператора устройствата на по-ниска цена, спрямо е изпълнението на договорите и не са върнати на лизингодателя получените мобилните устройства в магазин на оператора. Поради което лизингодателят има право да поиска от лизингополучателя връщане на устройството, което държи и ползва, и чиято цена не е заплатил, а не заплащане на разликата в цените с и без договор. Като в случая е без фактическо и правно значение, дали претендираните суми от 96,00 лв., 185,73 лв., 115,08 лв. и 210,15 лв. /общо 491,88 лв./, се явяват разлика между преференциална и редовна цена, тъй като представлява обезщетение, което води до неравноправност на клаузите, с които са уговорени. **От изложеното по - горе се налага извод за неравноправност на тези клаузи по смисъла на чл. 143, т. 5 и 19 ЗЗП /в ред. преди изм. ДВ бр. 100/2019 г. - така определение № 882/03.07.2023 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 449/2023 г., определение № 1314/16.11.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 693/2022 г., определение № 1045/19.09.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 500/2022 г., определение № 1043/19.09.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 473/2022 г., определение № 216/14.06.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 1401/2021 г., определение № 560/09.05.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 171/2022 г., определение № 694/10.06.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 293/2022 г., определение № 260355/16.03.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 1139/2021 г., определение № 776/30.06.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 384/2022 г., определение № 226/16.06.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 1403/2021 г., определение № 250/22.06.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 1388/2021 г., определение № 105/25.01.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 52/2022 г., определение № 180/09.02.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 57/2022 г., определение № 208/15.02.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 87/2022 г., определение № 250/23.02.2022 г. на Старозагорски**

окръжен съд по в.ч.гр.д. № 112/2022 г., определение № 260362/17.03.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 1140/2021 г., определение № 65/16.04.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 1228/2021 г., определение № 173/27.05.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.ч.гр.д. № 1347/2021 г.

Същото се приема и в практиката на Старозагорски окръжен съд /търговско отделение/ по дела на същия ищец обективизирана напр. в решение № 301/07.11.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 398/2022 г., решение № 382/21.12.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 443/2022 г., решение № 260003/05.01.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 1542/2020 г., решение № 260206/19.05.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 1046/2021 г., в които се сочи, че няма задължение за потребителя да възстанови част от ползваната стойност на отстъпките в случаите, в които е предоставено устройство за ползваните услуги, посочено в договора или по предходно подписан план, като потребителят дължи и разликата между цена на устройството /в брой без абонамент/, съгласно ценовата листа и заплатената от него при предоставянето му /в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг/, каквато съответства на оставащия срок на договора. Тази уговорка е неравноправна по смисъла на чл. 143, т. 5 ЗЗП, където е посочено, че неравноправна клауза в договор, сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, като задължава потребителя при неизпълнение на неговите задължения да заплати необосновано високо обезщетение или неустойка. Затова претенция представляваща разликата между стандартната цена без абонамент и преференциалната обща лизингова цена на устройство е неоснователна. В решение № 44/10.02.2023 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 496/2022 г. решение № 189/18.07.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 154/2022 г. се приема, че посредством уговорената неустойка ищецът се стреми да извърши промяна на съществен елемент от договора, а именно – цената на устройството, едностранно, без съгласието на потребителя. Подобна уговорка противоречи на добрите нрави, като води до явна нееквивалентност на престациите, а не такава е целта на закона. Освен това така определеният размер на неустойката противоречи на

обезщетителната ѝ функция, като не само че не обезпечава вреди, а „увеличава“ без съгласието и на насрещната страна цената на предоставеното устройство.

При този изход на делото, с оглед задължителното тълкуване на закона, дадено в т. 12 от Тълкувателно решение № 4/2013 от 18.06.2014 г. по тълкувателно дело № 4/2013 г. по описа на ВКС, ОСГТК, съдът, който разглежда иска по чл. 415, ал.1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. Предвид изхода по настоящия спор и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, основателна се явява претенцията на ищеца за присъждане на направените в исковото производство разноски за платена държавна такса, адвокатско възнаграждение в общ размер на 360,75 лв. съразмерно на уважената част от исковите и в заповедното производство за адвокатско възнаграждение и държавна такса в общ размер на 202,90 лв. съразмерно на уважената част от исковите, които да бъдат възложени в тежест на ответника /доказателства за заплатено в брой адвокатско възнаграждение изпълняващо изискването на т. 1 от Тълкувателно решение от 06.11.2013 г. на ВКС по тълк. дело № 6/2012 г. ОСГТК се намират на л. 38 от исковото и л. 109 от заповедното дело/.

С оглед изхода на правния спор, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът също има право на разноски съразмерно на отхвърлената част от исковите, но доколкото по делото не са представяни доказателства за направени такива от назначения особен представител, разноски няма да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 235, ал. 1 ГПК, **Старозагорски районен съд,**

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по исковите с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК и по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК вр. чл. 342 ТЗ по отношение на К. Г. А., ЕГН: ***** и адрес: ***** съществуването на вземането на „Йеттел България“ ЕАД /предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/ с ЕИК:

130460283, със седалище и адрес на управление: град София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес парк София, сграда 6, за сумата от общо **635,52 лв.** /шестстотин тридесет и пет лева и петдесет и две стотинки/ както следва: **1/ 388,91 лв., представляваща сбор от неплатена главница** по задължение за предоставени далекосъобщителни услуги по шест договора за мобилни услуги от дата 16.02.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/, от дата 05.03.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/, от дата 17.03.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/, от дата 30.03.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/, от дата 08.04.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/ и от дата 21.04.2021 г. /мобилен телефонен номер *****/ **и 2/ 246,61 лв. представляваща сбор от предсрочно изискуем остатък от лизингови вноски** по три договора за лизинг от 08.04.2021 г. /42,40 лв./, от 30.03.2021 г. /60,00 лв./ и от 05.03.2021 г. /144,21 лв./ за периода м. март 2021 г. - м. август 2021 г. съгласно фактура № *****/05.05.2021 г. за отчетния период 20.03.2021 г. – 19.04.2021 г., фактура № *****/04.06.2021 г. за отчетния период 20.04.2021 г. - 19.05.2021 г., фактура № *****/05.07.2021 г. за отчетния период 20.05.2021 г. - 19.06.2021 г. и фактура № *****/04.09.2021 г. за отчетния период 20.07.2021 г. - 19.08.2021 г. /в последната фактура е посочен и общия размер на натрупаните задължения от 1610,35 лв., което е и исковата сума/, ведно със законната лихва върху всяка главница, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 16.02.2023 г. до окончателното изплащане на вземането, за които вземания е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 415/27.02.2023 г. по ч.гр.д. № 735/2023 г. по описа на Старозагорски районен съд, като **ОТХВЪРЛЯ** исковите с правно основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1 ГПК вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД до пълния предявен с исковата молба размер от **1610,35 лв.** както следва: за сумата от общо **974,83 лв.** неустойки представляваща сбор от **1/ сумата от общо 367,87 лв.** представляваща сбор от неустойка от три месечни абонаментни такси по цитираните договори за мобилни услуги и **2/ за сумата от общо 606,96 лв.** представляваща сбор от неустойка представляваща разликата между цената на устройството без абонамент и преференциалната обща лизингова цена по цитираните договори за лизинг като **неоснователни**.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на К. Г. А., ЕГН: *****/

и адрес: ***** да заплати на „Йеттел България“ ЕАД /предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/ с ЕИК: 130460283, със седалище и адрес на управление: град София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес парк София, сграда 6 сумата в размер на **360,75 лв.** /триста и шестдесет лева и седемнадесет и пет стотинки/ разноски за исковото производство /държавна такса, адвокатско възнаграждение/ както и сума в размер на **202,90 лв.** /двеста и два лева и деветдесет стотинки/, разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № 735/2023 г. по описа на Старозагорски районен съд за държавна такса и адвокатско възнаграждение съразмерно на уважената част от исковите.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Старозагорски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните

На основание чл. 7, ал. 2 ГПК, на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____